

JUSTITSMINISTERIET

Folketinget
Retsudvalget
Christiansborg
1240 København K

Dato: 9. februar 2018
Kontor: Databeskyttelseskontoret
Sagsbeh: Anders Lotterup
Sagsnr.: 2017-0037-0005
Dok.: 627549

Hermed sendes besvarelse af spørgsmål 55 vedrørende forslag til lov om supplerende bestemmelser til forordning om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger (databeskyttelsesloven) (L 68) og forslag til lov om ændring af lov om retshåndhævende myndigheders behandling af personoplysninger, lov om massemediers informationsdatabaser og forskellige andre love (Konsekvensændringer som følge af databeskyttelsesloven og databeskyttelsesforordningen samt medieansvarslovens anvendelse på offentligt tilgængelige informationsdatabaser m.v.) (L 69), som Folketingets Retsudvalg efter ønske fra Josephine Fock (ALT) har stillet til justitsministeren den 11. januar 2018.

Søren Pape Poulsen

/

Jakob Lundsager

Slotsholmsgade 10
1216 København K.

T +45 7226 8400
F +45 3393 3510

www.justitsministeriet.dk
jm@jm.dk

Spørgsmål 55 fra Folketingets Retsudvalg efter ønske fra Josephine Fock (ALT) vedrørende L 68 og L 69:

”Kan ministeren redegøre for, i hvilket omfang en borgers sundhedsdata kan genbruges i andre sammenhænge end vedkommendes egen patientbehandling, uden at borgeren informeres iht. forordningens artikel 13, stk. 3, og 14, stk. 4, jf. lovforslagets § 23, når der er fastsat en bekendtgørelse om sådan (ikke-uforenelig) genbrug efter lovforslagets § 5, stk. 3?”

Svar:

1. Der er i lovforslaget sat nogle klare ”hegnspæle” op, der i vidt omfang forhindrer, at helbredsoplysninger behandles til andre formål, end de oprindeligt var indsamlet til.

Som det fremgår af lovforslagets specielle bemærkninger til § 5, stk. 3, er det således en forudsætning for anvendelsen af bemyndigelsesbestemmelsen, at den ikke anvendes til udstedelse af regler, der strider mod andre regler, f.eks. en af de særlige lovbestemt tavshedspligter, der findes i forskellige love, såsom sundhedslovens § 40, hvorefter patienter har krav på, at sundhedspersoner iagttager tavshed om, hvad de under udøvelsen af deres erhverv erfarer eller får formodning om angående helbredsforhold, øvrige rent private forhold og andre fortrolige oplysninger, jf. dog reglerne i sundhedslovens kapitel 9.

Ved sundhedspersoner forstås efter sundhedslovens § 6 personer, der er autoriserede i henhold til særlig lovgivning til at varetage sundhedsfaglige opgaver, og personer, der handler på disses ansvar. Det drejer sig bl.a. om læger, tandlæger, sygeplejersker, jordemødre, fysioterapeuter, ergoterapeuter, kliniske tandteknikere, fodterapeuter, kiropraktorer, psykologer, optikere, kliniske diætister og tandplejere eller personer, der handler på disses ansvar, som f.eks. plejere og sygehjælpere m.fl.

Lovforslagets § 5, stk. 3, kan således ikke anvendes til at fastsætte regler om en viderebehandling af personoplysninger, der ville være i strid med denne særlige tavshedspligt i sundhedsloven. En sådan viderebehandling ville i stedet kræve en lovændring.

Derudover kan bemyndigelsesbestemmelsen efter lovforslagets § 5, stk. 3, 3. pkt., udtrykkeligt heller ikke anvendes til at fastsætte regler om viderebehandling til formål, der ikke er forenelige med det oprindelige formål, hvis

der er tale om helbredsoplysninger og genetiske, der er følsomme personoplysninger omfattet af forordningens artikel 9, i det omfang disse følsomme oplysninger er indsamlet i medfør af sundhedslovgivningen eller i medfør af lovforslagets § 7, stk. 3, om bl.a. nødvendig behandling af personoplysninger henblik på forebyggende sygdomsbekæmpelse, medicinsk diagnose, sygepleje eller patientbehandling.

De nævnte begrænsninger betyder eksempelvis, at videreanvendelse af oplysninger, som en læge på et hospital eller i en lægepraksis indsamler om en patient til brug for behandling af patienten, alene kan reguleres efter bemyndigelsesbestemmelsen i det omfang, der er tale om videreanvendelse til formål, der er forenelige med det oprindelige formål (dvs. patientbehandling).

2. I andre sammenhænge, f.eks. på beskæftigelsesområdet eller i sociale sager, vil bemyndigelsesbestemmelsen i lovforslagets § 5, stk. 3, kunne anvendes til at fastsætte regler om offentlige myndigheders viderebehandling af også helbredsoplysninger. Det er dog et krav, at garantierne i databeskyttelsesforordningens artikel 23 iagttages. Der henvises i den forbindelse i det hele bl.a. til svaret på spørgsmål 4 og den samtidige besvarelse af spørgsmål 52 til L 68 og L 69.